

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2009/42/WPZiB

z dnia 19 stycznia 2009 r.

w sprawie wspierania, w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa, działań UE mających na celu promowanie w krajach trzecich procesu prowadzącego do zawarcia traktatu o handlu bronią

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła Europejską Strategię Bezpieczeństwa, postulującą wprowadzenie porządku międzynarodowego opartego na skutecznym multilateralizmie. Za zasadniczy dokument, na którym opierają się stosunki międzynarodowe, Europejska Strategia Bezpieczeństwa uznaje Kartę Narodów Zjednoczonych. Jednym z priorytetów Unii Europejskiej jest wzmocnienie Organizacji Narodów Zjednoczonych dzięki dostarczeniu instrumentów, które umożliwią jej spełnianie obowiązków oraz skuteczne działanie.
- (2) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucję nr 61/89 zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”.
- (3) W swoich konkluzjach z dnia 11 grudnia 2006 r. Rada z zadowoleniem przyjęła oficjalne rozpoczęcie procesu zmierzającego do opracowania prawnie wiążącego traktatu o handlu bronią i z uznaniem odnotowała, że zdecydowana większość państw członkowskich ONZ – wśród nich wszystkie państwa członkowskie UE – poparła wyżej wymienioną rezolucję. Rada potwierdziła, że UE i jej państwa członkowskie będą aktywnie uczestniczyć w tym procesie i podkreśliła, jak ważna jest w nim współpraca z innymi państwami i organizacjami regionalnymi.
- (4) Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych powołał grupę ekspertów rządowych składającą się z 28 członków; jej zadaniem jest dalsza praca nad planowanym traktatem o handlu bronią. Grupa ta spotykała się kilkakrotnie w roku 2008, a swoje wnioski przedstawiła podczas tzw. tygodnia ministerialnego na 63. sesji Zgromadzenia Ogólnego. Grupa stwierdziła, że potrzebne są dalsze przemyślenia i że należy w sposób otwarty i przejrzysty stopniowo podejmować wysiłki w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych. Grupa ekspertów rządowych zachęciła państwa, które mogą udzielić pomocy, do świadczenia jej państwom potrzebującym na ich prośbę.
- (5) W konkluzjach z dnia 10 grudnia 2007 r. Rada zwróciła uwagę na znaczenie powołanej przez ONZ grupy ekspertów rządowych, którą zachęciła do kontynuacji wspomnianego procesu. Rada wyraziła głębokie przekonanie, że ogólny, prawnie wiążący akt, zgodny z obecnymi zobowiązaniami państw podjętymi w ramach stosownych aktów międzynarodowych i ustanawiający wspólne międzynarodowe standardy przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej, znacznie przyczyni się do zwalczania niepożądanego i nieodpowiedzialnego rozprzestrzeniania broni konwencjonalnej.
- (6) W październiku 2008 r. Komitet Pierwszy Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjął rezolucję zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”. Wszystkie państwa członkowskie wsparły ten tekst.
- (7) Instytut Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR) poparł omawiany proces, podejmując dwuczęściowe badania polegające na przeprowadzeniu dwóch dogłębnych analiz opinii państw członkowskich ONZ w sprawie możliwości wykonania, zakresu zastosowania i planowanych założeń traktatu o handlu bronią. Dzięki analizom UNIDIR możliwe było osiągnięcie postępu w dyskusjach nad traktatem, gdyż określono dziedziny, w których występuje porozumienie lub rozbieżność opinii, a także wskazano dziedziny pominięte. Analizy te stanowiły użyteczny wkład w działania grupy ekspertów rządowych. Z tych powodów właściwe byłoby powierzenie UNIDIR technicznej realizacji działań w ramach niniejszej decyzji.

- (8) Opierając się na powyższych konkluzjach Rady, UE powinna wspierać ten proces, aby nadać większą wagę dotąd wykonanym pracom; powinna w tym celu rozpocząć debatę służącą zaangażowaniu państw niebędących członkami grupy ekspertów rządowych, a także innych podmiotów, takich jak przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, i przedmiotowego sektora, po to by upowszechnić wiedzę o tym zagadnieniu oraz przyczynić się do poszerzenia zakresu zaleceń opracowanych przez grupę ekspertów rządowych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. W celu promowania w krajach trzecich procesu prowadzącego do zawarcia traktatu o handlu bronią Unia Europejska wspiera działania służące realizacji następujących celów:

- a) lepsze informowanie podmiotów krajowych i regionalnych, państw członkowskich Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i przedmiotowego sektora o trwających na forach międzynarodowych rozmowach na temat traktatu o handlu bronią;
- b) silniejsze uzasadnienie działań grupy ekspertów rządowych powołanej przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych i wzmocnienie Organizacji Narodów Zjednoczonych jako jedynego forum mogącego przygotować akt prawdziwie uniwersalny;
- c) przyczynienie się do tego, by wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych i organizacje regionalne bardziej zaangażowały się w proces opracowywania traktatu o handlu bronią;
- d) zachęcanie do wymiany poglądów między państwami uczestniczącymi w pracach grupy ekspertów rządowych i państwami, które nie biorą w nich udziału;
- e) wsparcie debaty prowadzonej przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza te, które nie uczestniczą w działaniach grupy ekspertów rządowych;
- f) propagowanie wymiany opinii wśród państw członkowskich Organizacji Narodów Zjednoczonych, organizacji regionalnych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i przedmiotowego sektora;
- g) określenie ewentualnych elementów traktatu o handlu bronią, zakresu jego zastosowania, a także skutków jego zawarcia; oraz
- h) przedstawienie wspomnianych opinii oraz wyników przeprowadzonych debat całej społeczności międzynarodowej.

2. Aby osiągnąć powyższe cele, UE zajmie się następującym projektem:

- organizacja posiedzenia inauguracyjnego, sześciu seminariów regionalnych, seminarium końcowego, podczas którego przedstawione zostaną ogólne wyniki, oraz posiedzenia dodatkowego przy okazji posiedzenia Komitetu Pierwszego (64. sesja Zgromadzenia Ogólnego ONZ).

Szczegółowy opis znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) ds. WPZiB, jest odpowiedzialna za wdrożenie niniejszej decyzji. Komisja jest w pełni włączana w prowadzone działania.

2. Techniczna realizacja projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, zostaje powierzona Instytutowi Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR). Wykonuje on to zadanie pod kontrolą SG/WP wspierającego Prezydencję. W tym celu SG/WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UNIDIR.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie informują się wzajemnie o projekcie zgodnie ze swoimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na wdrożenie działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 836 260 EUR i zostanie sfinansowana z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami wspólnotowymi mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2; wydatki te przyjmują postać dotacji. W tym celu Komisja zawiera porozumienie finansowe z UNIDIR. Porozumienie to zawiera zobowiązanie UNIDIR do zapewnienia widoczności wkładu UE stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia porozumienia finansowego, o którym mowa w ust. 3, w możliwie najszybszym terminie do uzyskania skuteczności przez niniejszą decyzję. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych i o dacie zawarcia tego porozumienia finansowego.

Artykuł 4

Prezydencja, wspierana przez SG/WP ds. WPZiB, składa Radzie sprawozdania dotyczące wdrożenia niniejszej decyzji, opracowywane na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez UNIDIR po każdym seminarium regionalnym oraz po seminarium końcowym. Komisja jest w pełni włączana w wykonywanie tych zadań i dostarcza informacji dotyczących aspektów finansowych realizacji projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa 15 miesięcy po dacie zawarcia porozumienia finansowego, o którym mowa w art. 3 ust. 3, lub 6 miesięcy po dacie przyjęcia, jeżeli w tym okresie nie zawarto porozumienia finansowego.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady
P. GANDALOVIČ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Cel

Ogólnym celem niniejszej decyzji Rady jest promowanie udziału wszystkich zainteresowanych stron w rozmowach dotyczących traktatu o handlu bronią, objęcie działań krajowych i regionalnych trwającym procesem międzynarodowym oraz wskazanie zakresu zastosowania i skutków planowanego traktatu o handlu bronią.

2. Projekt**2.1. Cel projektu**

Projekt pozwoli:

- a) lepiej informować podmioty krajowe i regionalne, państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i przedmiotowego sektora o trwających na międzynarodowych forach rozmowach na temat traktatu o handlu bronią;
- b) silniej uzasadnić działania grupy ekspertów rządowych powołanej przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych i wzmocnić Organizację Narodów Zjednoczonych jako jedyne forum mogące przygotować akt prawdziwie uniwersalny;
- c) przyczynić się do tego, by wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych i organizacje regionalne bardziej zaangażowały się w proces opracowywania traktatu o handlu bronią;
- d) zachęcić do wymiany poglądów między państwami uczestniczącymi w pracach grupy ekspertów rządowych i państwami, które nie biorą w nich udziału;
- e) wesprzeć debatę prowadzoną przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza te, które nie uczestniczą w działaniach grupy ekspertów rządowych;
- f) propagować wymianę opinii wśród państw członkowskich Organizacji Narodów Zjednoczonych, organizacji regionalnych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i przedmiotowego sektora;
- g) określić ewentualne elementy traktatu o handlu bronią, zakresu jego zastosowania, a także skutki jego zawarcia; oraz
- h) przedstawić wspomniane opinie oraz wyniki przeprowadzonych debat całej społeczności międzynarodowej.

2.2. Wyniki projektu

Projekt pozwoli:

- a) lepiej informować o procesie opracowywania traktatu o handlu bronią oraz zwiększyć aprobatę dla niego i wiedzę o nim;
- b) włączyć do debaty nowe podmioty;
- c) przedstawić problemy i pomysły dotyczące szczebla krajowego i regionalnego podczas rozmów na szczeblu międzynarodowym; oraz
- d) włączyć wypracowane pomysły i propozycje do treści traktatu o handlu bronią, w szczególności pomysły i propozycje dotyczące zakresu jego zastosowania i skutków.

2.3. Opis projektu

W ramach projektu przewidziano organizację posiedzenia inauguracyjnego, sześciu seminariów regionalnych, seminarium końcowego, podczas którego przedstawione zostaną ogólne wyniki, oraz posiedzenia dodatkowego przy okazji posiedzenia Komitetu Pierwszego (64. sesja Zgromadzenia Ogólnego ONZ). Seminarium końcowe będzie przebiegać następująco: jednodniowe seminarium krajów OBWE i jednodniowe seminarium końcowe.

2.3.1 Posiedzenie inauguracyjne:

Na jednodniowym posiedzeniu inauguracyjnym zostaną przedstawione cele projektu; społeczeństwo obywatelskie, naukowcy i organizacje pozarządowe zostaną poproszeni o określenie, w jaki sposób wesprą projekt.

2.3.2 Seminaria regionalne:

1. Dwudniowe seminaria regionalne będą się odbywać w regionach docelowych (konkretne miejsce zostanie określone później). Składać się będą z czterech części, co umożliwi przeprowadzenie następujących prezentacji i dyskusji:

- a) ogólne przedstawienie traktatu o handlu bronią, sytuacji obecnej, podmiotów itp.;

- b) konkretne przedstawienie aktualnie trwającego procesu międzynarodowego;
 - c) dyskusje o zakresie zastosowania i skutkach planowanego traktatu o handlu bronią; oraz
 - d) gromadzenie pomysłów dotyczących dalszych działań, a także zaleceń i propozycji, które zostaną wzięte pod uwagę podczas procesu opracowywania traktatu o handlu bronią.
2. W seminariach regionalnych uczestniczyć będą:
- a) przedstawiciele krajów danego regionu;
 - b) przedstawiciele organizacji regionalnych, w tym organizacji pozarządowych;
 - c) przedstawiciele lokalnego/regionalnego przedmiotowego sektora;
 - d) przedstawiciele UNIDIR i Biura ds. Rozbrojenia (UNODA, Dział Broni Konwencjonalnej i Dział Regionalny, w tym w odpowiednich przypadkach przedstawiciele ośrodków regionalnych);
 - e) eksperci techniczni z państw członkowskich UE, w tym przedstawiciele przedmiotowego sektora;
 - f) przedstawiciele organizacji partnerskich, wśród których mogą być m.in. Sztokholmski Międzynarodowy Instytut Badań nad Pokojem (Szwecja) lub Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (Francja).
3. Zależnie od wielkości regionu oczekuje się, że w każdym seminarium weźmie udział od 30 do 40 uczestników.
4. Po każdym seminarium zostanie sporządzone sprawozdanie podsumowujące dyskusje i zalecenia. Zostanie ono udostępnione w Internecie i na elektronicznych nośnikach danych.
5. Seminaria regionalne będą się odbywać według poniższego schematu:
- a) jedno seminarium dla Afryki Środkowej, Północnej i Zachodniej;
 - b) jedno seminarium dla Afryki Wschodniej i Południowej;
 - c) jedno seminarium dla Ameryki Łacińskiej i Karaibów;
 - d) jedno seminarium dla Azji i Pacyfiku;
 - e) jedno seminarium dla krajów OBWE;
 - f) jedno seminarium dla Bliskiego Wschodu.
6. Proponowane ewentualne miejsca seminariów to:
- a) Dakar i Nairobi lub Addis Abeba (dla każdego z dwóch seminariów w Afryce);
 - b) Meksyk lub Rio de Janeiro (Ameryka Łacińska i Karaiby);
 - c) Phnom Penh lub New Delhi (Azja i Pacyfik);
 - d) Amman lub Kair (Bliski Wschód);
 - e) Bruksela lub Wiedeń (kraje OBWE).
7. Ostateczna lokalizacja zostanie określona tak, by jak najlepiej wykorzystać zasoby i pomoc dostępne na miejscu. Za ostateczny wybór lokalizacji odpowiadać będzie Prezydencja, wspomagana przez SG/WP i dysponująca zaleceniami UNIDIR.

2.3.3 Seminarium końcowe:

Seminarium końcowe zostanie zorganizowane po przeprowadzeniu sześciu seminariów regionalnych, a jego celem będzie przedstawienie społeczności międzynarodowej wyników dyskusji, zaleceń i pomysłów dotyczących procesu opracowywania traktatu o handlu bronią. Seminarium końcowe będzie przebiegać następująco: jednodniowe seminarium krajów OBWE i jednodniowe seminarium końcowe.

2.3.4 Posiedzenie dodatkowe przy okazji posiedzenia Komitetu Pierwszego (64. sesja Zgromadzenia Ogólnego ONZ)

Posiedzenie dodatkowe zostanie zorganizowane przy okazji posiedzenia Komitetu Pierwszego (64. sesja Zgromadzenia Ogólnego ONZ), aby przedstawić podmiotom zgromadzonym w Nowym Jorku dotychczasowe wyniki projektu.

2.3.5 Osiągnięcia – publikacja

W wyniku każdego z seminariów sporządzone zostanie krótkie sprawozdanie podsumowujące dyskusje oraz przedstawione zalecenia i pomysły dotyczące traktatu o handlu bronią. Sprawozdania z seminariów zostaną udostępnione w Internecie i na elektronicznych nośnikach danych.

Sprawozdanie końcowe zestawiające sprawozdania podsumowujące z sześciu seminariów regionalnych zostanie sporządzone i przedstawione na seminarium końcowym, na którym można będzie zgłaszać do niego uwagi; zostanie ono również udostępnione w Internecie i na elektronicznych nośnikach danych.

3. Okres realizacji

Szacunkowy okres realizacji tego projektu wynosi 15 miesięcy.

4. Beneficjenci

Beneficjenci tego projektu to:

- a) wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, ze szczególnym uwzględnieniem państw niebiorących udziału w pracach grupy ekspertów rządowych;
- b) społeczeństwo obywatelskie i przedstawiciele przedmiotowego sektora;
- c) odnośne organizacje regionalne.

5. Jednostka realizująca projekt

Prezydencja, wspomagana przez SG/WP, jest odpowiedzialna za realizację oraz nadzorowanie tego projektu. Prezydencja powierzy realizację techniczną Instytutowi Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR).

Realizując rzeczony projekt, UNIDIR współpracuje z UNODA, Sztokholmskim Międzynarodowym Instytutem Badań nad Pokojem (Szwecja) oraz z Fundacją na rzecz Badań Strategicznych (Francja). W stosownych przypadkach UNIDIR współpracuje z instytucjami takimi, jak organizacje regionalne, organizacje pozarządowe i podmioty reprezentujące przedmiotowy sektor.

UNIDIR zapewni widoczność wkładu UE stosownie do jego wielkości.

6. Finansowa kwota odniesienia na pokrycie kosztów projektu

Całkowity koszt projektu wynosi 836 260 EUR.
